Universitätsbibliothek Paderborn

Opus pulcherrimu[m] de tribus vsitatis christianoru[m] actibus: oratione videlicet: ieiunio [et] elemosyna

Guntherus <Parisiensis>

Basilee, 1507

VD16 G 4140

Capitulu[m] tertium.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30791

Visual Library

ſermone. Sic ergo orabitis pa
trem/ inquit: Pater nr̄ ⁊c.

Capitulū tertium.

IN hac oratiōe dñica ſe-
ptem petitiōes ꝯtinent̄:
quarū tñ q̄libꝫ: et ipſa ora
tio eſt: q̄ppe eum petere nil fere
ſit aliud quā orare. Nihil enim
ꝓhibet catholicā orationē par-
tem eſſe catholice orōnis: quē-
admodū et ſupra de rhetorica
q̄ꝫ oratiōe/ ſiue dialectica q̄ ꝓ-
poſitio dr̄: exempli cauſa/ mon
ſtratū eſt: Has ergo ſeptē peti-
tiones/ q̄dam forte ſimplicio-
res vel maioris inq̄ſitionis la-
borē fugientes: eodē ordine q̄
a dño poſite ſunt: ꝓcedere pu-
tant et ꝓſequēdas arbitrātur:
vt prima ſit diuini nois ſancti-
ficatio: ſcd̄a regni celeſtꝫ adue-
tus: ⁊ ſic de ceteris vſq̧ ad finē
ſentiendū exiſtimāt. Alij vero ſi-
ue acutiores ſiue rerū ipſarū dili-
genti⁹ ordinē intuētes/ rē quo
dam ornant artificio: ⁊ ab illa
incipientes qua petim⁹ a malo
liberari: ꝯuerſo ordine vſq̧ ad
nois ſctificationē/ ꝓſequēdo ꝑ
ueniūt. Nos vtriſq̧ morem ge
rere cupiētes: tam horū quā il-
lorū ordine/ illas tractare cona
bimur: lectorꝫ arbitrio relinquē
tes/ hic ordo an ille potior an
verior ſit eſtimare. Septē etiā
dona ſpūſſancti q̄ ꝓpheta enu
merat: et ſeptē virtutes que in
euangelio memorant̄: et ſeptē
beatitudines q̄ ipſis virtutib⁹
applicant̄: ſcḋm vtrūq̧ ordinem
tēptabim⁹ coaptare. Inuocato
igitur eo q̄ nos orare voluit: et
formā orandi tradidit: de ipſa
quā docuit orōne/ prout ipſe tri
buerit diſſeram⁹. Primū ḡ cō-
ſiderari oportet: q̄nta grāꝝ actio-
ne dignū eſt/ q̄d verus ac
naturalis dei filius/ nobis ꝑ na-
turā aſſumpti hoīs cōſangui-
ne⁹/ patrē ſuū cui vnicus erat ī
celis: cōmunē nobis facere di-
gnatus eſt in terris: nō inuidēſ
cuilibꝫ noſtrū paterni regni he
reditatē: nō quidē particulatim
diuidere/ ſꝫ totā ſecū integralit̄
cōcedere poſſidendā. Voluit ḡ
nos ī orōne deū eo alloqui vo-
cabulo: q̄ illū ad pietatē facilli
me ſciebat iflecti. Pat̄ inq̄t nr̄.

Capitulū quartum.

PAtris autē appellatio/
diuerſis mōis in ſcrip-
turꝫ deo ſolet attribui.
Natura: creatiōe: gubernatio-
ne: bñficij exhibitiōe: ꝓtectiōe:
adoptione. Natura deus pater
eſt vnius tm̄: videlicet vnigeni
ti filij ſui: q̄ ab ipſo ante ſecula
genit⁹: ſicut ſemꝑ habuit prēꝫ:
ita ſemper filius fuiſſe creden-
dus eſt. Atq̧ ideo: ſicut ille pater
etern⁹: ita et hic eternus filius
veriſſime predicatur. De hac
igitur paternitate dicit idem fi
lius in euangelio: Pater non Joh. v.
iudicat quemq̧: ſed omne iudi
cium dedit filio vt omnes ho
norificēt filium ſic̄ honorificāt